

ordning. Derfor er regeringen indstillet på at medvirke til, at der indføres en fornuftig overgangsordning.

I den forbindelse vil jeg gerne pege på en række spørgsmål af mere teknisk karakter, som efter min opfattelse bør tages op til overvejelse:

Lovforslaget omfatter ikke personer, som har fået frakendt førerretten for bestandig, uanset at disse personer efter den ophævede § 132, stk. 2, kunne ansøge om generhvervelse efter 5 år, hvis de havde gennemført 1 års kontrolleret alkoholbehandling. Det vil derfor være nærliggende at overveje, om overgangsordningen også skal omfatte denne persongruppe.

Jeg går endvidere ud fra, at hensigten med den foreslåede overgangsordning er, at den kun skal gælde for personer, hvis seneste frakendelse af førerretten ligger før den 1. september 2005, selv om det ikke fremgår udtrykkeligt af lovforslaget.

Det, jeg tænker på, er den situation, hvor en person før den 1. september 2005 er blevet frakendt førerretten i en bestemt årrække og efter den 1. september 2005 kører spirituskørsel i frakendelsestiden og derfor igen frakendes førerretten i en årrække, som lægges oven i resten af den oprindelige frakendelsestid.

Jeg går ud fra, at det er meningen, at denne person skal kunne søge om generhvervelse efter overgangsordningen, for han er jo ikke i forbindelse med den anden frakendelse blevet stillet i udsigt, at han kunne søge om generhvervelse efter den ophævede § 132, stk. 2.

Herudover vil jeg for en god ordens skyld gøre opmærksom på, at overgangsordningen efter lovforslaget gælder uden tidsbegrænsning. Det betyder, at overgangsordningen vil kunne finde anvendelse i adskillige år ud i fremtiden.

Et yderligere spørgsmål angår de præcise betingelser for generhvervelse efter den foreslåede overgangsordning. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at hensigten er, at de personer, der blev frakendt førerretten på grund af spirituskørsel inden lovens ikrafttræden den 1. september 2005, og som har gennemført 1 års kontrolleret alkoholbehandling, bevarer muligheden for at søge om generhvervelse, når halvdelen af frakendelsestiden, dog mindst 1½ år, er forløbet. Det fremgår også af bemærkningerne, at forslagsstillerne især lægger vægt på, at alkoholbehandlingens gennemførelse er succesfuld.

Jeg går på den baggrund ud fra, at hensigten med lovforslaget er, at praksis efter den tidligere

§ 132, stk. 2, skal videreføres uændret for de personer, der blev omfattet af overgangsordningen. Det var jo ikke sådan, at man efter den tidligere § 132, stk. 2, automatisk kunne generhverve førerretten, når halvdelen af frakendelsestiden var gået, hvis man bare havde gennemført en 1-årig alkoholbehandling.

Efter bestemmelsens forarbejde og retspraksis fulgte en række yderligere betingelser for, at en ansøgning om generhvervelse kunne imødekommes. Det var en betingelse, at den pågældende havde et reelt alkoholproblem, og at den kontrollerede alkoholbehandling havde været effektiv. Det var også en betingelse, at den pågældende ikke havde kørt bil i frakendelsestiden. Herudover skulle der foreligge ganske særlige omstændigheder, der talte for generhvervelse, f.eks. vedrørende ansøgerens arbejdsmæssige, økonomiske og helbredsmæssige forhold.

Kl. 12.05

Det bør på den baggrund nok præciseres i forbindelse med lovforslaget, at disse betingelser også skal gælde for en overgangsordning. Til dels vil det nok være hensigtsmæssigt at gennemføre en sådan præcisering ved en ændring af lovforslaget.

Sammenfattende er det min opfattelse, at det fremsatte lovforslag grundlæggende er et godt udgangspunkt, men at der er behov for visse ændringer og præciseringer, og derfor vil jeg finde det mest hensigtsmæssigt, at jeg stiller et ændringsforslag til lovforslaget, som vil kunne indgå i grundlaget for en nærmere drøftelse af de forskellige spørgsmål under udvalgsbehandlingen. Men regeringen er altså positiv over for lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der ser ikke ud til at være nogen spørgsmål. Er der det? Jo, fra hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg skal bare starte med at sige, at jeg er meget tilfreds med, at justitsministeren nu – måske også under indtryk af, at der er et flertal for det her forslag, men det er jo sådan set lige meget – er nået frem til, at det er en fornuftig ting at lave sådan en overgangsordning.

Jeg var også meget glad for, at justitsministeren med de sidste bemærkninger, hun kom med, også kom med en tilkendegivelse af, at det ændringsforslag, som justitsministeren vil stille, kan fremsendes så betids, at vi kan få forslaget